

EL BALL DE DEU... que es fa a les dotze o a les tretze.

Envelat : Festa major

No pot ésser envelat sense festa major, ni la festa major sense envelat. Rumieuen tant com volgueu: podreu solucionar els més greus problemes, per difícils que siguin; però aquest no hi ha qui el solucioni, ni qui pugui contradir amb fonament que l'envelat és la festa major i la festa major és l'envelat.

Es clar que hi ha categories. L'envelat pot ésser més gran o més petit, segons la importància de la població. Més, tingueu per ben entès que quan es dona el primer cop de parpal per a plantar l'envelat, llavors de fet comença la festa major. Els pollastres es despedeixen de la família, el mestre engega la mainada perquè ja sap que encara que fés estudi no hi anirien i el barber estrena una americana blanca que sembla un cambrer d'hotel de fora.

I quan aixequen les antenes amb la bandera al cim, és quelcom trascendental per al poble. Hi ha mobilització general i per tot arreu sentiu el mateix: Ja el tenim ací!

A aquest crit vosaltres no hi donareu importància, i en té. Mireu si en té, que aquest espectacle només el gaudeixen un cop cada any. Els infants, perquè saben

que faran festa tres dies i jugaran dintre de l'envelat; els joves, perquè creuen que les il·lusions amagatzemades durant tres cents seixanta cinc dies, en aquells dos o tres

Juliol

*Del meu poblet allunyat
com t'espero, Juliol!
que em records' un temps passat
i perquè ha passat, em dol.*

*Amb quin goig hi tornaria
a aquell temps —per mi el millor,—
per esperà amb alegria
la nostra Festa Major.*

*I córrer per l'envelat,
o ballar-hi adalerat.*

*i a la nit,
el ball finit.*

*anà amb els companys a fer la cantada
a l'estimada!*

*I acut a ma ment l'era, rublerta de blat ros
amb cavalleries, mainada i jovent,
que amb cants i rialles i vi generós,
sota un sol ardent,
em feies la vida
molt més endolcida...*

Juliol!... Juliol!...

Ton record m'és un consol!

FRANCESC MAS-ABRIL

poden esdevenir realitat; els pares, perquè veuran sos fills; els avis, els néts, i al redós de la taula primer, i dintre l'envelat més tard, faran balanç, els joves, del succeït durant l'any i els vells de tota la vida en un ambient d'alegria i tranquil·litat.

Això és l'envelat; i de tot això n'arregla un xic a cada poble. Són aquells cobrellits descolorits de la part de fora i llampants de dintre i la catifa vermella, que fins que ha seguit una dotzena de pobles no agafa la flaire de festa major.

I, sabeu per què l'envelat fa la festa major? Perquè l'envelat és l'allargament de la nostra llar. Durant aquells dies en que el poble està de festa, no hi cap entre les quatre parets casolanes; necessita una gran vela, amb uns pals que la sostinguin per a aplegar-se sota la seva ombra tot un poble que es posa de gala i balla. Si voleu vosaltres, sua, es rebrega, es dona empentes i es trepitja. Més, totes aquestes incomoditats són recompensades pel viure de unes estones en un ambient d'alegria i no recordar-se de la prosa del viure, que torna a venir a l'acabar l'últim vals de la festa major.

CUCH